

den Maade, hvorpaa Oppositionen hidtil har ført diſſe Kampe, ſom vi have haft, ſaa har jeg ingen rigtig god Tro til, at ſenere Kampe let ville oprette, hvad her forſpildes i Dag. Der vil i alt Fald gaa mange Aar, og der maa helt ny Slægtled til af en langt mindre blod Natur, inden man kan indlade ſig paa og fejre i en ſaadan Kamp.

Ministeriet ſtrup ſaar alſaa i Dag en Finanslovf, paa hvilken der gives Bevillinger, baade til Fæſtningen, til Middellgrundsfortet og til flere af de proviſoriſke Bygninger, det vil efter et af Regeringens Medlemmers Udtalelſe ſige, at en ſaadan Finanslovf fra Miniſteriets Side, og viſtnok med Rette, betragtes ſom Abſolution for hele det proviſoriſke Styre her i Landet. Foruden deres proviſoriſke Handlinger i Almindelighed bliver alſaa Fæſtningen godfendt, og ſaa forekommer det mig ligefrem tragikomisk, naar der i den Rigsdagsbeſlutning, ſom vi rimeligviſ ſkulle have til Forhandling i Morgen, ſtaar, at Folketinget forbeholder ſig Ret til at gøre Rigsretsanklage gældende med Henſyn til denne Fæſtning, ſom det ſamtidig bevilger Penge til. Det er noget af det meſt meningsløſe, jeg kan tænke mig. Jeg antager, at de Herrer af Højre i deres Partimøde have let ret grundigt af denne Rigsdagsbeſlutning, ſærlig paa det Punkt, og de have ſandelig ogſaa Grund dertil. Det forekommer mig, at intet fornuſtigt Menneſte kan tage dette Forbehold om Rigsretsanklage alvorligt, og jeg antager ogſaa ſnareſt, at det er fremkommet for — ja, hvad ſkal man ſige — at putte Blaar i Befolkningens Øjne.

Jeg vil ſpørge: hvad have i det hele taget de moderate ſaaet nu til Gengæld for den ſtore Tjeneste, de have beredt Regeringen og Højre? Ikke det mindſte! Jeg maa komplimentere Højre for den Handel det har gjort; det har gjort det godt. Dets Makkere have jo ikke ſaaet det mindſte, der har nogen nævneværdig Værdi. Der er nu Rigsdagsbeſlutningen. Jeg ſkal ikke komme ind paa dens Enkeltheder, den ligger jo ikke for til Forhandling i Dag, men jeg kan dog ikke undgaa at ſige, at den er et Blændværk, den bethyder ingen Verdens Ting, den er ikke en Hibe Tobak værd, ſom et poliſtiſt Aktſykke, der ſkulde have nogen blivende Betydning. Hvad have de moderate ſaa ſaaet mere? De have ſaaet Lov til at nedſlagte Gendarmene. Det er naturligtviſ meget godt, men jeg tror nu egentlig, at Højre ikke er ked af at blive af med Gendarmene, ikke for Gendarmernes egen Skyld, men for de mange Penge, de koſte; ſaa det Offer tror jeg, Højre med et glad Hjerte har

bragt. Hvorledes nu det andet Ting vil komme fra at bevilge Penge til Gendarmernes Udvikling, forſtaar jeg ikke. Efter Udtalelſer fra den højtærede Finansminiſter for lidt ſiden i Folketinget, forlanger den højtærede Miniſter Penge paa forventet Tillæggsbevilling til Udvikling af Gendarmekorpoſet. Det har ikke været omtalt, det har ikke været til Forhandling i Fællesudvalgetſ Møder, men det blive de jo nu nødte til at gaa med til. — Saa ſkulde det endvidere være en Indrømmelſe af nogen Betydning, at vore Militærudgifter blive nedſatte med maatte $\frac{1}{4}$ Million. Jeg tror ikke, det vil have det allermindſte at ſige, ja, jeg tror endogſaa, at det er den Slags Ting, der blot ſtulle tage ſig ud, for det vil ikke vare længe, inden vi komme langt over denne $\frac{1}{4}$ Million igen. Det ſkulde være mærkeligt, om de ærede Herrer, der nu have anerkendt Fæſtningen, ikke ſenere blive nødte til at bevilge Penge til ny Opfindelſer, ny Kanoner, ny Ting, ſom ſtaa i Forbindelſe med hele det militære Fæſtningsbyggeri, ja, jeg er temmelig overbevist om, lige ſaa ſikkert, ſom jeg ſtaa her, at de ærede Herrer ville blive nødte til at gaa med til et nyt Fort paa Amager. — Tiden vil give mig Ret: De Herrer blive nødte til at gøre det, naar De have anerkendt Fæſtningen, ſom De have. — Det er diſſe Indrømmelſer, de moderate have ſaaet, Indrømmelſer, ſom ikke ere en ſur Sild værd. Jeg forſtaar nu ikke, hvorfor vi have tilbragt det ene Aar efter det andet, ſom vi have. Hvorfor have de Herrer fra den tidligere Opposition ſtaaet ſaadan og ſagt: „Jeg vil, nej, jeg vil ikke“, det ene Aar efter det andet? Hvorfor kunde de ikke lige ſaa godt have ſluttet dette Forlig for 4 Aar ſiden? Det havde dog været meget bedre, naar de alligevel vilde ſlutte det. Eller jeg kunde maatte ſige: Hvorfor have de i det hele taget begyndt en Kamp med Miniſteriet, hvorfor gabe de ikke efter i 1885? De havde da ſtaaet meget bedre, end de nu ſtaa.

Og ſaa ſter denne Underkaſtelſe, dette Nederlag, paa en Tid, hvor Miniſteriet og Højre ſandelig ikke ſidder ſaa godt i det. For det første ſige jo de lærde, at der ingen Penge er i Statskaſſen, og dernæſt er der i de ſenere Aar kommet et Moment med af Betydning, og det er de økonomiſte Interelſer. Hvor de økonomiſte Interelſer komme frem, kan det proviſoriſke System, ſom vi nu have levet under i ni Aar, ikke ekſistere men maa efterhaanden forſvinde. Hvorfor have de Herrer haft ſaa travlt? Vi kunde jo godt have ſet lidt an endnu, om Mini-